

have udviklet sig saaledes, at den bitterlig har fundet Sted i adskillige Tilfælde, om det er saa eller mange, skal jeg ikke kunne sige. Dette har ikke kunnet Andet end bestyrke Udvalget i sin Betænkelighed. Det har været gjort gjældende imod Udvalget, at § 17 skulde involvere den Bestemmelse, som her omtales. Forfaa- vidt dette skulde staae i § 17, hvad der kunde være tvivlsomt, saa forekommer det Udvalget, at der ikke er Grund til at gjentage Bestem- melsen i § 18; idet jeg derfor haaber, at den høitagtede Justitsminister ikke vil modsætte sig Udvalgets Forslag, skal jeg ønske, at det ærede Thing vil tiltræde samme.

Med Hensyn til Loven i sin Heelhed skal jeg blot bemærke, at det, navnlig efter den Retning, som Bevægelsen i vore Landbosforhold her i Landet har taget, kan have noget Paa- seldende ved sig, at her fremkommer Forslag, som skulde modvirke Udstykning af Jordegods, men Forholdet paa Færverne er med Hensyn til Odelssjod af en saadan Bessaffenhed, at der vel kan være Grund til at modarbejde den forførdelige Udpacellering i uendelig smaa Dele, som der finder Sted, og som paa mange Maader hindrer Udviklingen. Her er ikke Tale om noget Forbud imod overhovedet at udstykke Jord, her er kun aabnet Færingerne Leilighed til at imødegaae de Ulemper, som følge af en overdreven Udstykning. Fremdeles maa jeg bemærke, at naar der i Loven indeholdes en Bestemmelse om, at en Eiendom skal kunne sammenlægges indtil 6 Marker Jord, og at den saaledes sammenlagte Jord ikke skal kunne udstykkes i mindre end i 2 Marker Jord, saa er dette vistnok en passende Grændse. Der- som man nemlig dividerer det samlede Markes- tal paa Færverne med Antallet af Familierne, saa vil man paa det Nærmeste faae 2 Marker Jord paa hver Familie, saa at 6 Marker Jord som den yderste Grændse, hvortil der kan sam- menlægges, ikke kan være for høi, ligesom hel- ler ikke 2 Marker som den laveste Grændse, hvortil saadanne sammenlagte Eiendomme igjen maae udstykkes, kan være for lav.

Justitsministeren: Jeg har Intet at erindre imod de af det ærede Udvalg stillede

Ændringsforslag. Hvad navnlig angaaer For- slaget under Nr. 1, da antager jeg det for en Forbedring i Loven. Hvad angaaer Ændrings- forslaget under Nr. 2 og 7, saa indeholde de ogsaa en mere correct Øjengivelse af Tanken paa de nævnte Steder end den, som findes i selve Loven. Hvad angaaer Ændringsforsla- gene under Nr. 3, 4, 5 og 6, da maa jeg bemærke, at Ministeriet, uagtet det har været opmærksom paa, at disse §§ kunde trænge til en Omredaction, og navnlig til en saadan, som her er foreslaaet af Udvalget, dog ikke har fundet Anledning til at foretage den, idet de paagjældende Paragrapher ordret ere optagne af Frdn. 22de Novbr. 1837 for Danmark, og da denne Forordning, saaledes affattet, aldeles ikke har givet Anledning til nogen Tvivl, troede Ministeriet det rettest, at den foreliggende Lov affattedes ganske i Overeensstemmelse der- med.

Mod Ændringsforslaget under Nr. 8 har jeg heller Intet at erindre. Hvad angaaer Forslaget under Nr. 9, da har den ærede Ord- fører allerede forklaret, hvorledes det er gaaet til, at Regjeringen har optaget de Ord i Lov- udfastet, som her ere foreslaede at skulle ud- gaae. Jeg vilde ansee det for ønskeligst, at de bleve staaende, men jeg lægger dog ingen Vægt derpaa, da jeg navnlig antager, at Reglen, som den ærede Ordfører allerede har ytret, er givet i § 17, hvor der staaer, at Jord skal forblive samlet „saavel i Bø som i Hauge eller Haugepart“. Det er derfor, om just ikke ganske overflødig, saa dog mindre nødvendigt, at de Ord, der ere foreslaede at skulle udgaae, blive optagne i § 18, og jeg har altsaa heller ikke Noget imod, at dette Ændringsforslag vedtages. Mod Ændringsforslaget under Nr. 10 har jeg heller Intet at erindre.

Da ikke flere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning.

Lovforslagets §§ 1, 2, 3, 4, 7, 11, 12, 14, 15 og 20 vedtoges uden Afstemning, da Formanden ikke fandt en saadan nød- vendig, og den ikke forlangtes af Noget.